

Toman Brod Na Procházce Se Svým Bratrem A Vychovatelkou

Tahle fotka z roku 1937 byla pořízena na Palackého mostě, který se v Praze klene přes Vltavu, blízko našeho domu. Takže na téhle fotce se procházíme po mostě a vychovatelka nám říká: "No tak, kluci, neperte se, je tu fotograf!"

Znovu jsme tu já (napravo), můj bratr Hanuš a naše vychovatelka. Znovu jsme byli vyfoceni fotografem, který chodil po Praze, pořizoval obrázky kolemjdoucích a pak jim je prodával. Protože

na první fotce jsme zlobili, byla pořízena druhá fotografie. Jdeme znovu kolem, tentokrát slušně, až na to, že jako správné dítě, kterým jsem byl, vyplazuju jazyk.

Můj bratr Hanuš byl o dva roky starší než já. Povahu měl určitě lepší, poněvadž já byl vzteklé, protivné dítě, neuměl jsem prohrávat, ještě dnes, když prohrají v šachách, tak mě to mrzí, ale když jsem v té době třeba prohrál v nějakých dětských sportovních kláních, to jsem byl opravdu velmi nepříjemné dítě. Kdežto on byl rozvážný, všemožně mě uklidňoval, že je to jenom hra, a tak mě po čase zlost zase přešla. Hanuš byl, myslím si, ten přemýšlivý, vědecký typ.

Jinak jsme byli, myslím, s bratrem taková normální dvojice. Někdy jsme se prali jako koně, ostatně jako všichni sourozenci se někdy perou nebo si dělají naschvály. Ale taky jsme samozřejmě spolu hráli ping-pong, fotbal, chodili v létě plavat, bruslili jsme, opravdu myslím, že jsme byli normální dvojice. Ani jsme se moc nemilovali, ani jsme se nenáviděli. Samozřejmě, v dětství je to jiný vztah než v dospělosti, tak možná by se ten vztah změnil. Já jsem tenkrát na Hanuše žárlil, on byl starší, silnější, a tak jsem se mu snažil vyrovnat. Měli jsme společné kamarády a tak dále.